

GŁOS NARODU

**REDAKCJA
i ADMINISTRACJA**
Kraków.
ul. św. Krzyża L. 11.

TELEFONY:
Redakcja . . . 101-90.
Administracja . 183-44

Konto PKO. Kraków Nr. 415.730
401.099

Przedpłata wynosi:

Miesięcznie . . . . .

W Krakowie

z odnośnieniem bez odnośnienia

5— zł.

4*50 zł.

Na całym obszarze Państwa polsk.
z przesyłką pocztową

5— zł.

Zagranicą

8— zł.

Redakcja niezamówionych artykułów niezwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje. Za każdą zmianę adresu 50 gr. Redakcja przyjmuje strony od gołz. 11 do 13.

Rok XLIII

Kraków, poniedziałek, dnia 9 listopada 1936 r.

Nr 308.

Wojska narodowe w Madrycie

Paryż, 8. 11. (PAT). Klub radiowy w Tenerifie ogłosił o godzinie 1 w nocy z soboty na niedzielę następujący opis walk na przedmieściach Madrytu: Wojska rządu we oczekiwaniu głównego natarcia na Madryt od północnego zachodu, lecz kolonna powstańcza zaatakowała od południowego zachodu. W sobotę w południe powstańcy zdobyli ufortyfikowane pozycje na półdnie od rzeki Manzenares. Na odcinku południowo-wschodnim powstańcy zajęli przedmieście Vallecas i przecięli szosę Madryt — Walencja. Tłum zniszczył drukarnię dziennika anarchist.-komunistycznego „Mundo Obrero”. Samoloty rządowe ze znakami powstańczymi krążyły nad stolicą, aby bombardować poselstwa i stworzyć w ten sposób komplikacje międzynarodowe dla rządu w Burgos. Gen. Franco ostrzegł rządu państw obcych przed niebezpieczeństwem. Samoloty rozrzucają nad Madrytem ulotki, zapewniające, iż powstańcy będą bombardować miasto w razie potrzeby. Strefa bombardowania została w ulotkach ściśle określona. Siedziby poselstw będą, jeżeli to możliwe, wyłączone od bombardowania. Przeszło 8 tysięcy uciekinierów przybyło na linię frontu powstańców.

Londyn, 8. 11. (PAT) Angielskie ministerstwo otrzymało w sobotę wieczorem telegram brytyjskiego charge d'affaires w

Madrycie Forbesa, potwierdzający wiadomość, że wojska narodowe wkroczyły do Madrytu od strony południowej i zachodniej. Od zachodu wojska te weszły obok przedmieścia Caza del Campo. Inne oddziały uderzyły na osławione więzienie „Carcel Modelo”. Walki toczą się również na północnych przedmieściach stolicy. Foreign Office otrzymało zawiadomienie, że 100 Anglików znalazło schronienie w obrębie ambasady brytyjskiej.

Oddziały gen. Varela już w centrum miasta?

(PAT) 8. 11. Reuter donosi z Lizbony, że wojska generała Valera wkroczyły na położony w centrum Madrytu plac Puerta del Sol. Na głównych ulicach stolicy odbywają się gwałtowne walki. Pierwsze oddziały powstańcze wkroczyły do Madrytu o godzinie 10.40.

Paryż, 8. 11. (PAT) Radiostacja w Avila, gdzie znajduje się główne dowództwo wojsk powstańczych, operujących w okolicach Madrytu komunikuje oficjalnie o godzinie 14, że wojska powstańcze wkroczyły do stolicy po zdobyciu dwóch mostów na rzece Manzanares, znajdujących się na drogach, prowadzących do Madrytu z Talavera i Aranjuezu.

Walki na ulicach stolicy

Paryż, 8. 11. (PAT). Według prasy franc. walki w Madrycie toczą się już w samym mieście. Artyleria wojsk rządowych ustawiona na placach w centrum miasta, ostrzeliwała w południe oddziały gen. Varela na przedmieściach Carabanchel i Villaverda. Atak wojsk gen. Varela, jak podaje korespondent „Intransigeant” rozpoczął się od przedmieścia Carabanchel, gdzie znajduje się największy szpital garnizonu madryckiego i koszary wojskowe, w których dwa miesiące temu zabity został gen. Lopez Ochoa. Obiekty te znajdują się już w rękach powstańców, którzy posuwają się naprzód pod osłoną tanków.

W godzinach rannych rozpoczęły się również walki o most „Toledo” na rzece Manzanares. Jest to olbrzymia masywna betonowa konstrukcja prowadząca przez rzekę do miasta. Tanki gen. Varela usiłowały sforsować most, przez który miały wkroczyć do miasta. W akcji biorą udział legionści i oddziały mauritańskie.

„Intransigeant” informuje dalej, iż dwa największe gmachy Madrytu, a mianowicie centrala telefoniczna t. zw. Telefonica, oraz pałac królewski zostały poważnie ufortyfikowane i zamienione na prawdziwe fortece. Na dachach ustawiono karabiny maszynowe. W mieście odczuwać się daje ostatnio dotkliwy brak żywności. Pomimo ostrzeliwania miasta przed ośrodkami zaopatrzenia gromadziły się kolejki kobiet, oczekujących na skąpe racje żywności.

Część milicjantów

przeszła na stronę powstańców

Sewilla 8. 11. (PAT). Radiostacja powstańcza doniosła o godzinie 13 że, potwierdzają się wiadomości, iż w Madrycie szereg gwardzistów cywilnych i milicjantów, wypowiedział się za powstańcami i brał udział w walkach przeciwko komunistom.

Rząd w Walencji,

dowództwo wojskowe w Tarancon

Paryż, 8. 11. (PAT). Havas komunikuje z Madrytu: Z Walencji donoszą, że członkowie rządu przybyli samochodami z Madrytu. Rząd

zainstalował się w pałacu markiza Bemcarbo, gdzie niezwłocznie zebrała się rada ministrów, która ogłosiła deklarację zapowiadającą dalszą walkę i tłumaczącą powody wyjazdu z Madrytu.

Londyn, 8. 11. (PAT). Agencja Reutera donosi z Lizbony, że naczelnne dowództwo wojsk rządowych ewakuowano do miasta Tarancon w prowincji Cuenca. Gen. Rosas, dowódca wojsk rządowych na froncie madryckim, pozostaje jeszcze w stolicy. Komitet przywódców partii politycznych i organizacji robotniczych również przeniósł się do Tarancon.

Kiedy Anglia i Francja uzna rząd gen. Franco?

Berlin, 8. 11. (PAT). W dzisiejszym wieczornym wydaniu paryski korespondent „Berliner Tageblatt” donosi rzekomo ze źródeł międzynarodowych: Quai d'Orsay i Foreign Office zawarły wczoraj porozumienie, według którego rząd francuski i angielski nie będą uważały zdobycia Madrytu przez gen.

Franco za powód do uznania go szefem rządu, a rządu jego za rząd narodowy. — Quai d'Orsay i Foreign Office w dalszym ciągu będą się opierały na orzeczeniu swych rzeczoznawców, według których no wy rząd stanie się legalnym dopiero po otrzymaniu odnośnej aprobaty ze strony Kortezów.

Restauracja Habsburgów w Austrii?

Paryż, 8. 11. (PAT). „Intransigeant” motuje w sensacyjnej formie pogłoski jakoby Austria miała stać obecnie w przededniu restauracji Habsburgów. Korespondent rzymski „Intransigeant”, donosząc o wyjeździe min. Ciano do Wiednia, podkreśla, iż w czasie konferencji włosko-austriacko-węgierskiej w Wiedniu zapasę ma ją decyzje o dużej doniosłości dla ustroju austriackiego. W szczególności omówiona będzie sprawa restauracji Habsburgów, do której Niemcy na skutek rad von Papena odnosić się mają obecnie przychylnie (!? — Przyp. Red.), gdyż arcyksiążę Otto po wstąpieniu na tron miałby uroczyste

Katastrofa lotnicza Pod Warszawą

W sobotę około południa zdarzyła się pod Warszawą straszna katastrofa samolotowa. W czasie lotu pokazowego nowego typu samolotu, samolot spadł na pola wsi Opacz Mały. Aparat rozbił się na drobne części, które rozrzucone zostały na przestrzeni kilkuset metrów. W katastrofie zginęły 4 osoby: pilot inż. Jerzy Rzewnicki, dwaj oficerowie rumuńscy: mjr. Tahtafil, kpt. Popescu oraz mechanik Jerzy Szrajter.

oświadczyć, iż uważa się za księcia niemieckiego Wywody „Intransigeant” są wyrazem zaniepokojenia prasy paryskiej sytuacją w basenie nadnaddunajskim. Niektóre dzienniki wyrażają obawę, by korzystając z sytuacji, wytworzonej przez ostatnią mowę Mussoliniego, Węgry nie wypowiedziały traktatu w Trianon.

Wedle komunikatu Havasa, francuskie czynniki miarodajne nie otrzymały potwierdzenia powyższych pogłosek. Stanowisko Francji w wypadku restauracji Habsburgów będzie uzależnione od stanowiska bez pośrednio zainteresowanych państw Małej Ententy.

4 nagrody miasta stoł. Warszawy

Sąd konkursowy nagrody naukowej m. st. Warszawy uchwalił nadać nagrodę prof. wydziału mechanicznego Politechniki Warszawskiej, Czesławowi Witoszyńskiemu, dyrektorowi i twórcy Instytutu Aerodynamicznego.

Sąd konkursowy nagrody literackiej uchwalił nadać tę nagrodę poecie młodego pokolenia Romanowi Kolonieckiemu.

Sądy konkursowe przyznały nagrodę plastyczną p. Ignacemu Lopińskiemu, należącemu do najstarszego pokolenia artystów grafików i nagrodę muzyczną p. Adamowi Wienawskiemu.

DZENNIKARZE BULGARSCY W WARSZAWIE.

Warszawa, 8. 11. (PAT) W sobotę o g. 20 w hotelu Europejskim naczelnik wydz. prasowego M. S. Z. p. Skiński podejmował obiadem dziennikarzy bułgarskich wraz z małżonkami. W czasie obiadu pan naczelnik Skiński wznosił toast na cześć króla Borysa III i Bułgarii. Odpowiedział toastem na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zastępca naczelnika wydziału prasowego w bułgarskim M. S. Z. p. Andrejew.

Min. Beck przybył do Londynu

Londyn, 8. 11. (PAT). Na spotkanie ministra Becka wyjechał do portu Dover z ramienia rządu brytyjskiego zastępca szefa protokołu major Crankshaw. Z ramienia ambasady polskiej powitał ministra Becka w Dover pierwszy sekretarz ambasady płk. Michałowski. W Londynie na dworcu Victoria witali polskiego ministra spraw zagranicznych minister Eden, ambasador R. P. i pani Raczynska wraz z personelem ambasady, konsul generalny Poznański z personelem konsulatu, przedstawiciele innych placówek polskich w Londynie oraz delegacje tutejszej kolonii polskiej. Po przedstawieniu delegatów polonii londyńskiej goście polscy odjechali do zarezerwowanych apartamentów w specjalnych samochodach, oddanych do dyspozycji przybyłych przez rząd brytyjski i ozdobionych chorągiewkami o barwach polskich. Min. Beck z małżonką i towarzyszącymi mu osobami zamieszkali

jako goście rządu Jego Królewskiej Mości w hotelu Claridge. Do osoby ministra Becka na czas jego pobytu w Londynie przydzieleni zostali mjr. Crankshaw z protokołu dyplomatycznego i jeden z sekretarzy ministra Edena Robin Hankey z Foreign Office.

Ks. Coughlin zaprzestaje działalności politycznej

Detroit 8. 11. (PAT). Na skutek zwycięstwa wyborczego Roosevelta, ks. Coughlin, przeciwnik polityki prezydenta, oznajmił, że kierowane przez niego stronnictwo unii narodowej zawiesza swą działalność. Ks. Coughlin zaprzestaje również wszelkiej działalności politycznej.

Zjazd Związku Rezerwistów w Warszawie

Warszawa, 8. 11. (PAT). Dziś odbył się w Warszawie zjazd delegatów Związku Rezerwistów i Rodziny Rezerwistów z całej Polski. Po nabożeństwie uroczystości zjazdowe rozpoczęły się o godz. 10.30 w sali Rady Miejskiej. Na otwarciu zjazdu przybyli członkowie rządu z p. min. spraw wojskowych gen. dywizji T. Kasprzykiem na czele, przedstawiciele Senatu, Sejmu, władz państwowych i samorządowych oraz uczestnicy zjazdu.

Zjazd zagał prezes zarządu głównego p. min. M. Zyndram-Kościałkowski. Po wybraniu prezydium odbył się uroczysty hołd poległym hetmanom i wodzom narodu, zakończony uroczystym apelem ku czci marsz. Piłsudskiego.

Po apelu wygłosili przemówienia: p. min. spraw wojsk. gen. Kasprzycki, prezes federacji Związku O. O. gen. Górecki oraz p. min. M. Kościałkowski. Po przerwie delegaci Zw. Rez. złożyli wieńce na grobie Nieznanego Żołnierza i u stóp pałacu belwederskiego.

Po otwarciu zjazdu rozpoczęły się obrady delegatów i delegatek Z. R. i R. R. Sprawozdanie z działalności komendy głównej wygłosił gen. Dąbkowski. Sprawozdanie z 2-letniej działalności Zarz. gł. poseł Walewski. Sprawozdanie z działalności R. R. wygłosiła p. gen. Berbecka.

Wisła — Cracovia 3:2 (2:2)

Przy przepięknej pogodzie, w obecności ponad 5 tysięcy widzów, rozegrano na boisku Wisły zawody dwóch starych rywali krakowskich, które tym razem przyniosły zwycięstwo czerwonym. Zespoły wystąpiły do walki o nieoficjalny tytuł mistrza Krakowa, a sam przebieg gry miał być sprawdzianem i przeglądem sił rywali. Obydwie drużyny walczyły bardzo ambitnie i po dżentelmeńsku, to też mecz ten był pokazem pięknej naprawdę gry. Bramki strzelili dla Wisły: Artur (2) i Szewczyk (1), dla Cracovii: Szeliga i Korbas. Na wyróżnienie zasługują u białoczerwonych: Pająk, Ziżka, Góra i doskonały Korbas oraz Szeliga. Z Wisły: Jezierski, Gierczyński. Natłanek, Szewczyk i Gracz. Sędziował p. Sławiński — słabo.

Policjant zastrzelił w obronie własnej napastnika

We wsi Wołkowszczyzna, pow. mołodeckiego woj. wileńskiego starszy posterunkowy P. Chęciński, eskortujący 2 aresztowanych do stacji kolejowej Olechnowice, spotkał po drodze furmankę, na której znajdowało się czterech podejrzanym osobników. Posterunkowy oświetlił ich latarką elektryczną i zauważył, że jeden z jadących trzymał w ręku pistolet. Gdy policjant wezwał jadących do zatrzymania się i oddania broni, wówczas rzucili się oni na posterunkowego, usiłując odebrać mu karabin. Chęciński w obronie własnej użył broni, zabijając jednego z napastników P. Czerniawskiego. Pozostałych 3 osobników nadal nacierało na posterunkowego i dopiero przy pomocy woźnicy awanturników zatrzymano. Są to: Stefan Czerniawski, J. Pawłota i B. Bogdarowicz.

—OO—

Insignia koronacyjne dla królowej Polskiego Morza

Swego czasu wielkie wzburzenie opinii publicznej wywołało zachwałę świętokradztwo w kościele w Swarzewie pod Puckiem. Ofiarą świętokradztwa padła cudowna statua Matki Boskiej, zwana przez lud Królową Polskiego Morza i Opiekunką Rybaków. Pobożny lud kaszubski urządził zbiórki na ufundowanie nowych klejnotów koronnych dla ogołoconej z insygniów cudownej Madonny, które wykonane zostały według projektu artysty-snycerza Tyrały z Poznania. Insignia składają się z dostosowanej do epoki (gotyk) korony dla Matki Boskiej, mniejszej korony dla Dzieciątka Jezus i berła. Koronacja cudownej statuy nastąpi w lecie przyszłego roku.

—OOOO—

Premiera „Halki“ w Berlinie

Data premiery „Halki“ w państwowej operze berlińskiej została ostatecznie ustalona na 15 listopada. Według informacji „Towarzystwa Szerzenia Sztuki Polskiej Wśród Obcych“, inscenizator gen. Strohman oraz dyrygent L. Blech dokładają wszelkich starań, aby przedstawienie stało pod każdym względem na najwyższym poziomie artystycznym. Poszczególne partie śpiewają znakomici śpiewacy niemieccy.

Kino „SWIT“ Straszewskiego 18. — Telefon 182-01.

Od piątku, dnia 16 listopada 1936 roku — Arcydzieło filmowe najwyższej klasy — Najwyższy wyraz artyzmu! — Najpotężniejsza skala uczuć! — Według rozgłoszonej powieści FRANCES HODGSON BURNETTA

Mały Lord Fautleroy Przewodny film uśmiechów i łez — W roli tytułowej słynny odtwórca „Dawida Coperfielda“ młody genialny **Freddie Bartholomew** w otoczeniu wybitnych artystów „UNITED ARTIST“.

„STRASZNY SEN“

Przedstawienia codziennie o godzinie 5, 7 i 9. — W niedziele od godziny 3-ciej po południu

Radio.

Międzynarodowy kongres radiofonii szkolnej

W dn. 10—12 grudnia rb. odbędzie się w Waszyngtonie pod przewodnictwem prezesa amerykańskiej Rady Wychowawczej międzynarodowy kongres, poświęcony sprawom wychowania i kształcenia przez radio. Na kongresie omawiane będą m. in. nast. zagadnienia: odpowiedzialność społeczna w dziedzinie nadawania radiowego, radio jako zjawisko społeczne i kulturalne, radiofonii amerykańska, kształcąca rola radia w Stanach Zjedn., rola radiofonii w demokracji amerykańskiej, postępy techniczne radiofonii.

— * —

NOWA RADIOSTACJA W ŁODZI. P. Radio obecnie realizuje swój plan prac inwestycyjnych, który przewiduje bądź wzmocnienie istniejących stacji nadawczych bądź też wyposażenie ich w specjalne gmachy przystosowane do potrzeb radia. We wrześniu wzmocniono dotychczasową 16 kilowatową stację lwowską do 50 kw., w bieżącym tygodniu z tą samą energią zaczęła pracować stacja wileńska. — W Katowicach rozpoczęto już budowę własnego gmachu dla Rozgłośni Katowickiej Polskiego Radia. Gmach ten będzie pierwszym w Polsce budynkiem skonstruowanym stosownie do potrzeb radiofonii. Równolegle do budowy gmachu P. Radia w Katowicach odbywać się będzie budowa gmachu dla rozgłośni P. Radia w Łodzi, gdzie przy zbiegu ulic Narutowicza i Matejki — P. Radio zakupiło już plac pod budowę nowej rozgłośni. Teren zakupiony pod budowę nowej radiostacji znajduje się w

najwyższym punkcie miasta i liczy około 5000 metrów kwadratowych. W nowym budynku powstanie szereg studiów oraz lokale biurowe. Przewiduje się ponadto zupełną modernizację dotychczasowej aparatury stacji nadawczej w Łodzi oraz ewtl. wzmocnienie o kilka kilowatów dotychczasowej moocy stacji.

„IDEAL WŁADCY W DAWNEJ POLSCE“. Cykl prelekcji radiowych „Pod znakiem narpawy Rzeczypospolitej“ zaznajamia radiosłuchaczy z najważniejszymi próbami i projektami reformy państwowo społecznej w Polsce, wysuwanych przez szereg działaczy i pisarzy polskich od czasu Ostroroga, Modrzewskiego i Skarżi aż po dni dzisiejsze. Prelekcja p. t. „Ideal władcy w dawnej Polsce“, którą wygłosi dn. 9 listopada o godz. 17.00 dr. J. Skoczek zobrazuje słuchaczom pogląd na problem silnej władzy w czasach Polski szlacheckiej.

—O—

Programy stacji radiowych

WTOREK, DNIA 10-go LISTOPADA 1936.

Program ogólny. Godz. 6.30 Pieśń „Kiedy rano wstają zorze“; 6.33 Gimnastyka; 6.50 Muzyka z płyt; 7.15 Dziennik poranny; 7.25 Programy lokalne; 8 Audycja dla szkół; 8.10—11.30 Przerwa; 11.30 Audycja dla szkół; 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa; 12.03 Koncert sekstetu; 12.40 Programy lokalne; 12.50 Dziennik południowy; 14.45 Transmisja z Zamku Królewskiego w Warszawie uroczystości wręczenia buławy marszałkowskiej

gen. Edw. Śmigłemu-Rydzowi; 15.20 Programy lokalne; 15.45 Wiadomości gospodarcze; godz. 18.15 Skrzynka PKO; 16.30 Polska kapela ludowa; 17: Powieść mówiona; 17.15 Koncert kameralny; g. 17.45 Monolog; 18 Pogadanka aktualna; 18.10: Sport w stolicy; 18.20 Programy lokalne; 18.53 Pogadanka aktualna; 19 Dyskutowy; 19.20 Lekka audycja muzyczna; 20 Rozmowa muzyka ze słuchaczami radia; 20.15 Transmisja z Zamku Królewskiego w Warszawie; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Pogadanka aktualna; 21 Koncert orkiestry P. R.; 22 Felieton; 22.45 Muzyka taneczna orkiestry P. R.; 23—23.30 Programy lokalne dla Warszawy, Krakowa, Lwowa.

Kraków (298.5 m). Godz. 7.25 Parę informacji; 7.30 Muzyka poranna z płyt; 12.40 Prosimy do mi krofonu; 14 Muzyka z płyt; 15.20 Płyty; 16 Felieton; 18.20 Muzyka z płyt; 18.25 Skrzynka ogólna; 18.35 Płyty; 18.45 Program na dzień następny; g. 23 Muzyka taneczna orkiestry P. R. z Warszawy.

Lwów (377.4 m). Godz. 7.25 Program na dzisiaj; 7.30 Parę informacji; 7.35 Muzyka z płyt; g. 12.40 Pogadanka; 14.30 Koncert życzeń; 15.20 Muzyka polska z płyt; 16 Lwowskie wiadomości bieżące; 18.20 Muzyka lekka z płyt; 18.35 Szkic literacki.

Warszawa (1336.0 m). Godz. 7.25 Parę informacji; 7.30 Muzyka z płyt; 12.40 Skrzynka rolnicza; 15.20 Muzyka z płyt; 16 Stolica i jej sprawy; 16.10 Życie kulturalne stolicy; 18.20 Koncert reklamowy; 18.45 Program na jutro; 23—23.30 Daiszy ciąg muzyki tanecznej orkiestry P. R.

Katowice (395.8 m). Godz. 6 Pieśń poranna; g. 6.03 Muzyka z płyt; 7.25 Wiadomości bieżące; g. 7.30 Muzyka z płyt; 12.40 Pogadanka; 13 Koncert życzeń z płyt; 13.15 Płyty; 13.58 Wiadomości giełdowe; 15.20 Muzyka z płyt; 16 Lekcja polskiego; 16.15 Koncert muzyki polskiej z płyt; 18.20 Felieton; 18.30 Fragment z powieści; 18.45 Program na jutro.

Ratujmy bezrobotnych od zimna i głodu. Ofiary pieniężne składać należy na Konto PKO Nr. 70.200 Pomoc Zimowa. Ofiary w naturze w miejscowym Komitecie.

Z prymasowskiej stolicy!

AUGUST KARDYNAŁ HLOND

Prymas Polski

Listy pasterskie

Pierwszy list pasterski
O Ojcu świętym
O życie katolickie na Śląsku
W sprawie Roku Jubileuszowego
W sprawie Akcji Katolickiej
O zadaniach katolicyzmu wobec walki z Bogiem

O chrześcijańskie zasady życia państw
O życiu parafialnym
O ducha chrześcijańskiego w Polsce
W sprawie Jubileuszu Odkupienia
Z życia Kościoła Chrystusowego
O kościelnych sprawach majątkowych
O katolickie zasady moralne

Cena zł. 6.50

do nabycia:

W KSIĘGARNI KRAKOWSKIEJ
Kraków, ul. św. Krzyża 13

Od piątku dnia 6 b. m. w kinoteatrze „Uciecha“

Dzisiaj w kinie „Uciecha“ reprezentacyjny film polski najpiękniejsza perła literatury polskiej STEFANA ŻEROMSKIEGO

„Wierna rzeka“

W rolach głównych: Baśka Orwid, Mieczysław Cybulski, Franciszek Brodniewicz, Jadzia Andrzejewska, K. Junosza-Stępski, A. Rotter-Yarnińska, Stanisław Sielański, Janina Janicka, Zygmunt Chmielewski, Józef Węgrzyn, Jerzy Rygier, Stanisław Danilowicz. Reżyser: Leonard Buczkowski, Scenariusz: Anatol Stern. Czwartny film jubileuszowego repertuaru „Uciechy“ — nową sensacją Krakowa!

HENRYK BORDEAUX

59

Świat wykolejonych

(Autoryzowany przekład Z. Skolimowskiej z francuskiego).

— Czyżby umarła? Nagle? Mów. To niemożliwe. Powiedz, powiedz nareszcie.

Jakże się niepokoili, o ileż bardziej chodziło mu o to życie niż o tamto!

— Dla ciebie ojciec umarła. Gdyż to ona chciała otruć mamę. Trzeba żebyś to wiedział.

Uspokojony wybuchnął śmiechem.

— Powiedziałem ci już, że jesteś szalona. Ach, rozumiem teraz historię z prozkami. Cóżes to wymyśliła? Spaliłaś proszki, abym ich nie mógł sprawdzić, a wyobraziłaś sobie, że ci uwierzę na słowo! Dość już, pacjenci czekają na mnie. Niech już nie będzie więcej między nami mowy o tym niedorzecznym oskarżeniu, które ci ubliża. Zakażuję ci wracać do tego tematu. A jeśli się ponóżniłaś z Gisleńą, to dobrze, możesz się wyprowadzić wraz z matką do Caen. Odejdźcie stąd obie.

— więc oddałyby je obie, aby zostać samą z kochanką. Gdy się odwrócił, był już do swego gabinetu ordynacyjnego, Ewelina zdruzgotana, tracąc wiarę w ojca, którego tak całym sercem kochała i podziwiała, zawołała za nim.

— Czy mama będzie żyła, czy nie, nigdy nie poślubisz panny de Ligny, ojciec, ma to ci przysięgam. A nawet nie będziesz jej widywał, gdyż to ją wygnasz z domu.

Odwrócił się i spiorunował ją wzrokiem.

— Milcz wreszcie.

Zniknął. Drzwi ich odgradziły. Ewelina, we łzach, oparła się o te drzwi, lecz ich nie otworzyła. Gdyby je otworzyła, byłby się może odwrócił, byłby ujrzał zapłakaną cónkę, byłby może uważniej wysłuchał jej oskarżeń. Wszystko jeszcze mogło się odmienić. Niestety dopiero było w drodze. Nieszczęście można powstrzymać, lub zmienić jego kierunek. Nieszczęście to nie fatalizm. Lecz aby je zażegnać trzeba dobrej woli, a przede wszystkim wiele, wiele miłości. Trzeba miłości, silniejszej niż śmierci, gdyż ona nigdy nie wyzywa śmierci.

OSKARZYCIELKA.

Ewelina, którą okrucieństwo ojca trafiło w samo serce, nie mogąc niczego spodziewać się od niego, skono miłość do panny de Ligny tak go zaślepiła, nie chciała stać dłużej przy zamkniętych drzwiach. Tyle nadziei pokładała w uczuciu i zaufaniu ojca! Jakież rozczarowanie dla niej! Nie mogła pojąć, jak jej zwierzenie mogło być przyjęte z tak pogardliwą niechęcią. Wszak należy wierzyć kawi swojej a nie krwi obcej. Tak wiele liczyła na tę rozmowę chcąc uniknąć drugiej, przykrzejszej. Lecz skoro ta druga

stała się konieczną, Ewelka nie stehórzy, sprowokuje ją.

Zbliżała się godzina jej egzaminów ustnych. Nie pojdzie do wydziału lekarskiego. Ten dyplom, którego pragnęła, któremu poświęciła tyle lat, przestał ją zajmować. Wiedza ją zdradzała, jak wszystko. Nie zgadzała się z jej obecnym niepokojem. Nie przedstawiała żadnych nadziei. Nie mogła być oparciem ani też ucieczką.

Jakie postanowienie wybrać? Istniało jedno, Ewelina wiedziała, a jednak wahała się. Było ważne i śmiałe, lecz nieuniknione. Włożyła kapelusz i rękawiczki. Przed wyjściem weszła na koniec palców do pokoju matki, która spała tak twardo, że jej nie usłyszała.

— Mamo, ozwała się dziewczyna.

Nie otrzymała żadnej odpowiedzi. Trochę niespokojna zbliżyła się do łóżka. Czy to ostatni prosek spowodował ten sen taki głęboki? Pani Lubert miała oddech wolny i nierówny. Puls był bardzo zwolniony i tak słaby, że zaledwie mogła złiczyć jego uderzenia. Zło bezwzględnie rozpoczęło swe dzieło niszczyielskie i pewne. — Ewelina miała ochotę obudzić chorą, aby jej zaręczyć, że nie potrzebuje obawiać się już niczego ze strony panny de Ligny, gdyż córka przysięgła to sobie i dotrzyma przysięgi za każdą cenę. Lecz wytrzymała się tego. Pocóż niepokoili chorą? Pochyliła się nad łóżkiem i szepnęła:

— Żegnaj mi, mamusi.

Pocałowała czoło wilgotne, zimne i powtórzyła:

— Mamusiu droga, żegnaj.

W tym stanie niepięcia nerwów, załamania duchowego, pragnęła serdecznego słowa, który byłoby odprężyło jej nerwy, a tym samym, łagodząc jej podniecenie, byłoby może uwolniło ją od zmyru wykonania sądu. Lecz nie dostąpiła tego ukonienia. Nieszczęście było w drodze.

Nie chciała zaskoczyć, ani iść na darmo. Lepiej było uprzedzić pannę de Ligny, aby ją zastać na pewne. Marineta, pokojówka, której poleciła czuwać na swą panią podczas gdy ona sama będzie nieobecna, słyszała, jak mówiła przez telefon.

— Proszę mnie połączyć z Littre 52-30.

Był to numer telefonu panny de Ligny, którego doktor Lubert i jego córka żądali tak często. Lecz nie usłyszała rozmowy:

— To ja, Ewelina... Czy mogę zobaczyć się z tobą — zaraz?

Otrzymałszy odpowiedź twierdzącą, do dała:

— Dobrze. Już idę. Zaraz będę u ciebie.

Ewelina odprawiła samochód, który czekał na nią, ażeby ją zawieźć na wydział lekarski. Pójdzie piechotą na ulicę Varennes. Kwesnia pół godziny. Przygotuje się w drodze do rozmowy, której się lekala mimo zdecydowania. Obawiała się jej, choć przy

(Ciąg dalszy nastąpi),

Kobieta, dom i życie

M. OSTRAWICKA

Co kobiety powinny sobie uświadomić!

Słyszmy stale od ludzi starszych uwagi, że dawniej mężczyźni odnosili się do kobiet tak w towarzystwie, jak i w prywatnym życiu — „inaczej niż teraz“.

Objaw ten tłumaczy się w zasadzie łatwo. Społeczeństwo naogół demokratyzuje się, znika klasowość, lecz wraz z nią wiele wartości, które udoskonalały i upiększały życie ludzkie.

Stare tradycje i wieki kultury wytworzyły formy wzajemnego obcowania ludzi z ludźmi, — więc także pomiędzy mężczyznami i kobietami.

Po wojnie światowej prawie we wszystkich państwach nastąpiły przemiany społeczne. I te dotknęły stosunku mężczyzny do kobiety, choćby w formie dalszych zdobyczy emancypacji kobiecej. Ale to pociąga za sobą pewne następstwa.

Kobieta, która osiągnęła równouprawnienie z mężczyzną i współzawodniczy z nim prawie w każdej dziedzinie życia, nie może od niego wymagać sentymentalnego romantyzmu, trubadurskiej przesadnej adreacji dla swej „kobiecości“.

Młodzi, których łączy często wspólna ława szkolna n. p. na uniwersytecie, później wspólna praca zawodowa, są tymi, którzy tworzą odpowiednie dla nowej doby formy społeczne i towarzyskie, jeśli chodzi o wspólne życie mężczyzny i kobiet. Formy te różnią się znacznie od wersalskiej, przesadnej grzeszności, jaką darzono nasze babki i prababki. A wynikają z przemian, które się dokonały w samym życiu kobiety...

Przed kobietą otworzył się świat unysłowy wspólny z mężczyzną. Kobieta stała się czynnikiem prawdziwie twórczym w tym świecie, — ona dla której — jak pogardliwie mówili Niemcy — istnieją tylko „trzy K“: „Kirche, Kind, Küche“.

Za cenę prawdziwej przyjaźni z mężczyzną może kobieta bez żalu zrezygnować z owej starej galanterii męskiej, jak i tej „tajemniczości“, którą dawniej przyciągała

mężczyznę, aby przy bliższym poznaniu odsłonić pustki umysłowe. Na przeszkodzie jednak tym nowym formom współżycia między mężczyzną i kobietą stoi niepotrzebne podkreślanie przez nią swojej odrębności, tam, gdzie tego nie potrzeba i gdzie poza tym dla samej kobiety przynosi bezpośrednie szkody... Rozsiewanie erotycznej atmosfery w urzędzie przy pracy, gdzie koledzy bywają ojcami rodzin, miewa te następstwa, że się kobiety usuwa z posad...

Trzeba stanowczo więcej moralnej karności w stosunkach koleżeńskich kobiet i mężczyzn.

Nie należy bynajmniej uważać emancypacji kobiet za przyczynę kryzysu małżeńskiego. Ten zarzut spotkać może tylko fałszywie pojmowaną emancypację. Wiadomo przecież, że prawdziwa wolność jest zawsze połączona z odpowiedzialnością.

Faktem jest tylko, że głód używania zawojuwał tak mężczyzn, jak kobietę, a rezultat — przesycenie i poszukiwanie coraz to nowych poddań. Lecz niech kobieta zacznie przywracać moralną karnosc w pracy zawodowej! Bez względu na zdanie, iż mężczyzna chce, by mu się kobiety narzucały... Niektórym mężczyznom to narzuca się kobietę pochlebia, lecz szacunku dla nich ono nie wyrabia. Zwłaszcza młoda generacja mężczyzn zaczyna już tęsknić za kobietą moralnie czystą.

Leży więc w interesie samych kobiet, głównie zaś tych, które osiągnęły wyższe wykształcenie, aby uświadomiły sobie, że — wiedza nie zwalnia od cnoty. Przeciwnie!

Kino „PROMIEN“ T. S. L. Podwale 6. Telefon 124-26

Zawiadamia, iż nabyło od teatru „Uciecha“ prawo dalszego wyświetlania superfilmu najwięk-
szego arcydzieła sezonu

Anthony Advers największej wytwórni świata WARNER BROSS
Skorzystajcie z ostatniej sposobności w tym sezonie
i obejrzenia arcydzieła — — — Przedstawienie codziennie o godz. 5, 7.30, i 9.30, w niedzielę
pierwszy seans o godzinie 3-ciej popołudniu.

Codziennie o godz. 3-iej pop. w niedzielę tylko o godz. 10 i 12-iej przedp. przedstawienia po
cenach porankowych z filmu p. t. „Vanessa“ z udziałem najwybitniejszych artystów wy-
twórni Mitro Helen Hayes i Robertem Montgomery

„Złe duchy małżeństwa“

Tak zatytułowany jest jeden z rozdziałów nowej książki Heleny Haluschki: „W cztery oczy“ (*). Jest to w pewnym znaczeniu — dalszy ciąg „Adama i Ewy“, o której już pisałam. Obie książki posiadają wspólną linię ideową, obie dążą do wykazania wad i błędów w charakterach mężczyzny i kobiet. Podczas, gdy „Adam i Ewa“ — to ludzie jeszcze wolni, mogący w ten czy inny sposób ułożyć wzajemne stosunki, w książce „W cztery oczy“ wiodą dyskurs już tylko mąż z żoną. Ale to nie „taka sobie“ rozmówka małżeńska, wyposażona w argumenty wątpliwej wartości, czy też szermierka pustych słów i frazesów. Gdyby sięgać po porównania z dziedziny gospodarstwa domowego można by ją nazwać „gruntownym wietrzniem“ małżeńskich charakterów. Żadna ze stron nie jest oszczędzona. W pełnym świetle krytyki jakże śmieszne przedstawiają się wzajemne błędy, przywary, grzechy — złe duchy małżeństwa. A nie tak nie boli... i nie poprawia, jak śmieszność. Jeszcze raz w drugiej swej książce, autorka daje dowód znajomości człowieka i znajomości życia.

Najbliższe problemy małżeńskiego pożycia roztrząsa z wielką intuicją, ale i z lekkością. Żadnych morałów, żadnych „gromów z jasnego nieba“ na nieszczęsne głowy wianych. Jest to bodaj najlepszy sposób zmuszenia czytelnika do poważnego traktowania problemu małżeństwa i rewizji poglądów.

Niektóre sylwetki ujemnych typów mężów i żon są wprost kapitalnie nakreślone. Często wystarcza nawet tylko tytuł. N. p. „melancholijny kompleks cnoty“.

Książka ta powinna znaleźć się w rękach wielu małżeństw. I tych, które potrzebują rady i pomocy, i tych, które chorują na pesymizm, i tych, co chcą się tylko rozerwać. Cała jest opromieniona czarującym humorem. „Nawet i u Pana Boga — zauważa autorka — można w pewnym sensie dopatrywać się zmysłu humoru. Popatrzmy na pingwina, na papugę, na małpę, na kółbra, na rysunek pokrywający skórę zebry i skrzydła motyli, popatrzmy na fantastyczne kształty sterczyka! Czyż można sobie wyobrazić, że to wszystko stworzyła ponura powaga?“

Książki o takim „klimacie“ uczuciowym torują drogę miłości i radości wygnanej z dzisiejszego życia.
Z. T.

Nie szpecmy naszych mieszkań

Posiadanie dobrze urządzonego mieszkania jest **problemem** o dużym znaczeniu. „Dobre urządzone“ — nie w znaczeniu luksusowego, z bogatymi meblami i obiciami, ale w szarmonizowaniu wszystkich składników, które wchodzi w pojęcie łań: a więc **kształt, barwa, celowość**.

Tym czasem mieszkanie przeciętnego polskiego inteligenta jest **konglomeratem tandety, rupieciarstwa i złego gustu**. Pominąwszy to, że nasze wnętrza nie posiadają specyficznego charakteru narodowego, ani wykształt mebla, ani w rodzaju i barwie tkanin (pasiaki łowickie nie wyczerpują zagadnienia)... Wprawdzie mamy piękne tkaniny lniane nadające się do miejsc wewnątrz, **ale dziwnie jakoś nie mogą się zadomowić**, czy to ze względu na wyższą cenę (gatunek pierwszorzędny), czy to, że ciągle zdradzamy upodobania do fabrycznych „gobelinów“ albo zielono-czerwonych pluszów.

Nigdzie może dom nie jest otoczony taką gęstością jak w Anglii; wpływy zewnętrzne mają tam minimalne znaczenie i „homs“ angielski zachował swój poważny narodowy charakter. U nas panuje chaos stylów i epok.

Jeśli „los“ (w postaci starszej generacji) obdarzył nas secesjami, pseudoludwikami i różnymi „pod-mahoniami“ — trudno; musimy je tolerować. Ale przykryjmy wstydliwie brzydotę kanap pięknymi wileńskimi narzutami, kredensy i stoły ozdóbmy polską ceramiką.

Nie wszystkie meble nowoczesne są ładne; jednak przez swe gładkie płaszczyzny i celowość kształtów nie nużą oka jak przedwojenne „wywijasy“. W miesięczniku „Arkady“ znajdziemy śliczne nowoczesne wzory mebli. Przeważnie są one zadrogie na nasze kieszenie, ale możemy je wykonać z tańszego materiału. Prostota mebla sosnowego, wykonanego starannie będzie wykwiłtna w stosunku do **bylejakięj fornierowanej tandety**.

Należy jeszcze wspomnieć o innej „pladze“ naszych mieszkań, i tych najskromniejszych (może tych przede wszystkim) i tych wytwornych: o poduszkach, makatkach i t. p., ozdo-

K. TARŁOWSKA.

Służba domowa

Od dłuższego już czasu tak w dodatkach kobiecych ukazujących się poszczególnych pism, jak i w czasopiśmie poświęconych specjalnie sprawom kobiecym, spotykamy się dość często z artykułami omawiającymi problem służby domowej. I nie w tym dziwnego, że nasze panie tak wiele o tej sprawie piszą, jeśli się zważy jak wielką rolę odgrywa służba w gospodarstwie domowym i w życiu rodzinnym.

Wiele artykułów, to — żale na służbę domową. Rzadko natomiast spotykamy się z artykułami, któreby ten problem ujmowały wszechstronnie i głęboko. Najistotniejszym czasopiśmie kobiecym, w którym spotykamy zasadnicze i ciekawe na ten temat artykuły, jest „Pani domu“ — organ Związku Pani domu i Instytutu Gospodarstwa Domowego.

Problem służby domowej to przede wszystkim poważny i głęboki problem społeczny. Zawodem tym objęta jest wielka armia kobiet. Statystyka wykazuje, że na terenie samego województwa warszawskiego zarobkowo w gospodarstwach domowych zatrudnionych jest około 70 tys. kobiet. Aczkolwiek nie posiadamy cyfr dla całego terytorium Rzeczypospolitej, to nawet ta jedna — daje nam wyobrażenie o liczebności tego zawodu. Nie ulega wątpliwości, że zawód służby domowej jest wśród zawodów, w których zatrudnione są kobiety — najliczniejszy.

Jakież jest położenie tej grupy zawodowej? W ankietach podejmowanych przez organizacje służby domowej spotyka się najczęściej następujące narzekania:

1) Nieokreślony czas pracy. Pracownice domowe na podstawie utartego prawa zwyczajowego korzystają tylko co drugą niedzielę (i to nie zawsze) z t. zw. wychodnego.

Poza tym przez cały dzień i część nocy mają zajęcie;

2) Nieprzestrzeganie przez pracodawców prawa o urlopach;

3) Brak zabezpieczenia starości; obecnie bolączka ta częściowo została usunięta przez ustawę ubezpieczeniową z 1934 r., wprowadzającą ubezpieczenia na starość dla pracowników fizycznych. Emerytura przyznawana ustawą powyższą nie rozwiązuje jednak zagadnienia zabezpieczenia starości.

4) Złe traktowanie ze strony pracodawcy;

5) Złe warunki mieszkaniowe, brak opieki w czasie choroby a nawet pozbawienie pracy w razie choroby;

6) Brak szkolenia ogólnego i zawodowego;

7) Brak opieki w razie postradania pracy, co jest jedną z przyczyn katastrofalnego stanu moralnego służby domowej i t. p.

Ogólny stąd wniosek jest następujący: służba domowa jest naogół niezadowolona ze swego położenia.

Z obecnego stanu rzeczy nie są również zadowoleni chlebodawcy. Stanowisko pracownicy domowej jest stanowiskiem specjalnym. Wchodzi ona niejako do rodziny swego pracodawcy. Obecnie z nią. Zna przeważnie wiele jej tajemnic. Stąd też dla pracodawcy najważniejszą rolę grają, często nie tyle kwalifikacje zawodowe, ile **osobiste**: charakter i poziom moralny.

Tymczasem stan ten jest wręcz katastroficzny! A główna przyczyna leży: w braku ustawowego uregulowania warunków pracy i w braku społecznej opieki nad tym zawodem.

Ten wielki zawód, jaki tworzy służba domowa, nie posiada ustawy, prawa, któreby unormowało warunki pracy, warunki zresztą bardzo specyficzne. I może to odstrasza ustawodawcę... Tym nie mniej sprawa jest paląca i domaga się rozwiązania.

Częściowo przynajmniej tym brakiem chcą zaradzić organizacje zawodowe służby domowej. Praca ta na ogół nie jest jednak postawiona na odpowiednim poziomie. O ile katolickie organizacje zawodowe starają się sprawy służby domowej wszechstronnie ujmować, to socjalistyczne — wprowadzają zupełną demoralizację w te stosunki. Rozwiązywanie konfliktów między pracodawcami a służbą domową może być dokonywane tylko na płaszczyźnie zrozumienia wspólnych interesów i zaufania. Nigdy na nienawiści, bo ta w stosunkach społecznych jest elementem destrukcyjnym.

Problem służby domowej w Polsce — to poważna kwestia społeczna, która wielkim głosem woła o reformę. I pracujemy, aby tę reformę przyspieszyć. Zyska na tym i służba domowa i pracodawcy. Nie przyspieszymy jednak reformy biadaniem i... narzekaniem: pan domu na służące i odwrotnie. Sprawa jest poważna i bardzo trudna. Wymaga więc poważnych i głębokich studiów.

Aktualia kulinarne

PASZTECHKI Z MAKARONEM.

Ugotować w słonej wodzie makaron włoski (wermiszel), przelać zimną wodą, skropić masłem, aby się nie skleił. Muszelki wysmarować masłem, nałożyć drobno pokrojony makaron wymieszany z kilkoma łyżkami kwaśnej śmietany i przesiekana szynką. Posypać ostrym serem, położyć po kawalczku masła i zapiec w gorącym piecu.

BULWY „AU GRATIN“.

Podgotować bulwy w osolonej wodzie. Wyłożyć na ogniotrwały półmisek wysmarowany masłem, polać kilkoma łyżkami śmietany, posypać ostrym serem (np. parmezanem), tartą bułeczką i skropić masłem. Zapiec w gorącym piecu.

BUDYN Z ORZECHÓW WŁOSKICH.

Utrzeć 7 żółtek i półtorej szklanki cukru pudru. Wziąć 2 szklanki zmieszanych orzechów i półtora dodać do żółtek ciagle mieszając.

7 białek ubić na sztywną pianę lekko wymieszać z żółtkami i orzechami. Wlać do formy budyniowej wysmarowanej masłem i wysypanej bułeczką. Upiec w piecu, lub gotować na parze godzinę.

CZYTAĆ czasopisma: „Rodzina polska“, „Pani domu“, „Kobieta w świecie i w domu“, „Ja to zrobię“, „Młoda matka“, „Dziecko i matka“, „Praktyczna pani“.

Praktycznie Pani radzi

aby w wiotkim mieszkaniu mieć suchą sół, należy na dno solniczki włożyć kawałek białej bibuły;

aby emalowane lub porcelanowe naczynia i wanny nie porysować, należy myć szmatką umoczoną w occie.

aby leguminy, w skład której wchodzi jaja wystarczyło, należy wziąć tyle jaj ile osób. Wyjątek stanowią suflety.

aby uniknąć łez przy obieraniu cebuli należy obierać ją w zimnej wodzie, lub sparzyć gorącą.
B. T.